

לפני המלך

לקט מתוך אגרות קודש אודות גודל ענין וסגולת לימוד ושינון
ריש פרק מ"א בספר תניא קדישא

ברוקלין נ"י.

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים ואחת
שנת המאה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

לקוטי אמרים - תניא

ריש פרק מ"א

ברם, צריך להיות לזכרון תמיד ראשית העבודה ועיקרה ושרשה,
והוא, כי אף שהיראה היא שרש לסור מרע והאהבה לועשה טוב, אף
על פי כן, לא די לעורר האהבה לבדה לועשה טוב, ולפחות צריך
לעורר תחלה היראה הטבעית המסותרת בלב כל ישראל, שלא
למרוד במלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, כנזכר לעיל, שתהא
בהתגלות לבו או מוחו על כל פנים.

דהיינו, להתבונן במחשבתו על כל פנים, גדולת אין סוף ברוך
הוא ומלכותו, אשר היא מלכות כל עולמים עליונים ותחתונים, ואיהו
ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, וכמו שכתוב "הלא את השמים ואת
הארץ אני מלא", ומניח העליונים ותחתונים, ומייחד מלכותו על עמו
ישראל בכלל ועליו בפרט, כי חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם,
והוא גם הוא מקבל עליו מלכותו להיות מלך עליו ולעבדו ולעשות
רצונו בכל מיני עבודת עבד.

והנה ה' נצב עליו, ומלא כל הארץ כבודו, ומביט עליו ובוהן
כליות ולב אם עובדו כראוי.

ועל כן צריך לעבוד לפניו באימה וביראה בעומד לפני המלך.

מגרש עצלות

במענה על מכתבו מכי תמוז, בו כותב אודות מדת העצלות ושואל מהו העצה לזה. - הנה ילמוד בעיון תניא ריש פרק מ"א עכ"פ עד התיבות לפני המלך (שם עמוד ב') וידע זה בעי"פ, ומזמן לזמן יעבור על זה אם בדבור או עכ"פ במחשבה, וכשיתבונן אפילו בפירוש הפשוט של שורות אלו יספיק זה לגרש העצלות כלה.

חלק יא עמוד רפ

מועיל לקליטת הלימוד

במ"ש אודות הרגשה פנימית בשעת הלימוד, צריך הי' להתעסק יותר בלימוד תורת החסידות, ובכדי שיוקלט אצלו הלימוד בהקדם ובקליטה טובה יותר, צריך להלך בהדרכותי ומנהגי, שאז המעשה מחזיק את הלימוד כמו שהלימוד מביא לידי מעשה. ובפרט יתבונן בתוכן פרק מ"א יעו"ש בתניא.

חלק יג עמוד ערב

עצה לפיזור הנפש

במענה על מכתבו מכ"ח תמוז, בו מספר מצבו ובענין פזור הנפש שלו והעדר תוקף הדעת ע"ע להפסיק באמצע שיחה נאה כו' וכן בענינים שונים שלו ומבקש עצה טובה וברכה ע"ז.

הנה בכלל צריך להתייעץ בזה עם המנהל רוחני הרה"ח הו"ח אי"א נוי"מ עוסק בצ"צ וכו' מוה"ר שלמה חיים שי קעסעלמאן, ובנוגע לענין פזור הנפש, הנה במשך שבועות אחדים יתרגל להתפלל מתוך הסידור, וכן בשעת הלימוד כשחושב בנגלה או בחסידות, יהי' אצלו הספר או המאמר שאודותו חושב, וכשרק יתחיל להרגיש פזור המחשבה שלו, יביט בהאותיות שבספר, אשר אותיות מאירות לפזר את החשך והבלבול וכהפירוש עה"פ ובבואה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מתשבתו הרעה,

כן ילמוד בעי"פ התחלת פרק מ"א בתניא, ומזמן לזמן יתזור ג"כ בדבור את השורות, והנה הי' נצב עליו כו' אם עובדו כראוי,

חלק ד עמוד תלב

מניעת התקפת כליות רוחניות

במענה על מכתבו, בו כותב ע"ד הטבת מצב בריאותו ושחדלו ממנו התקפות הכליות. הנה בטח רואה בזה ג"כ רמז מלמעלה ע"פ פתגם הבעש"ט, שבכל דבר נראה ונשמע לאיש הישראלי יש ללמוד בזה הוראה בעבודת השי"ת. וההוראה בהני"ל הוא, שכאשר מצליח השי"ת וחדלו התקפות הכליות בגשמיות, הנה עליו להשתדל ביתר שאת ויתר עז שיחדלו ג"כ התקפות הכליות ברוחניות, והוא ע"י ההתבוננות בפרט במ"ש בתניא פרק מ"א, והנה הי' נצב עליו ומלא כל הארץ כבודו ומביט עליו ובוהן כליות כו'.

ובהנ"ל נפתרת ג"כ שאלתו במכתבו במה שראה באחד שראוי וזקוק לתוכחה, אבל אינו מקבל אותה ומבקש עצה בזה, הנה ע"פ הנ"ל מובן המענה, והוא מרז"ל הידוע (ברכות ו' ע"ב) מי שיש בו יריש דבריו נשמעים ודברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב (ר"ת בספר הישר שער י"ג. הובא בשלייה שער האותיות אות ל').

חלק ז עמוד ער

מועיל לתיקון המדות

... מה שכותב אודות תיקון המדות, הנה ילמוד ע"מ להבין, תורת החסידות במאמרים המדברים בענינים אלו, אשר בטח יוכל לשאול עליהם אצל הרה"ג הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ בעל מרץ ורב פעלים... שי וילמוד בע"פ התחלת התניא קדישא פרק מ"א עכ"פ עד דף נ"ו ריש עמוד ב' שורה ב'. וישנה זה לעצמו בכח עת מצוא, ואם מעט אור דוחה הרבה חשך הרי עאכ"כ הרבה אור.

חלק י עמוד רו

עצה לפחד ומיחושי לב

במענה על מכתבו מיום ההילולא של רבנו הזקן, במה שכותב שלפעמים מפחד הוא וגם נדמה לו שיש לו מיחוש הלב. ולדעתי שני הענינים הם ענינים של דמיון ובמילא עליו לבדוק התפילין שלו, המזוזות בדירתו או בחדרו עכ"פ וכן לבדוק בכל יום את הטלית קטן, וחזק יהי בבטחונו בהשי"ת המשגיח על כאו"א בהשגחה פרטית שהוא נצב עליו וכו' ומה טוב שילמוד בע"פ מהתחלת פרק מ"א בתניא קדישא עכ"פ עד התיבות לפני המלך - נ"ו ע"ב.

חלק י עמוד רפט

עצה להנהגה ראויה

ומוכרח - שמכאן ולהבא יחדל מכל הנהגה לעשות מעשה בפועל על היסוד היחידי של אני אומר ואני חפץ, ובמילא כולא קמ"י כלא חשיבי... ודי ומספיק לעשות את כל הנ"ל - התבוננות קלה אפילו לשעה קלה במלים האחדות דתניא קדישא ריש פרק מ"א: וצריך להיות לזכרון תמיד ראשית עבודה ועיקרה ושרשה וכו' לעורר תחלה היראה הטבעית כו', והנה ה' נצב עליו כו' ובוהן כליון ולב אם עובדו כראוי. - שאז מובטחני שלא הי' בא לכל הפעולות האמורות לעיל, ובודאי היתה בהצלחה יותר. ונוסף על שלא היו ענינים בלתי רצוים כלל, הרי לאט אט היתה מתמעטת ההנהגה דעולם התהו ומסתדר לאט לאט בהנהגה דעולם התיקון, ואם באמת מתחשב עם דעתי באיזה מדה, הרי יודיעני בחוזר, על שנגש לשינוי הנהגתו הנ"ל בפועל... ואף שבודאי עבודה קשה היא לפעול שינוי הנ"ל, הרי מסוגלים הם ימים אלו דחדש הגאולה והנסים לגאול את עצמו גם מהנ"ל, ואין הדבר תלוי אלא ברצון, ויה"ר מהשי"ת שלא ירצה לרמות את עצמו, ובמילא יראה אמת כמו שהוא לאמיתתו, ובמילא יגש תומ"י לתיקונם.

חלק יא עמוד יג

מסייע לשמחה

במה שמאריך במכתבו בהנוגע למצבו ואשר לא תמיד שורה השמחה בנפשו, הנה מבואר בזה ארוכות וקצרות בספר התניא קדישא מרבנו הזקן, ובפרט בפרק ג"ל. ויש להוסיף בשמחה זו, עיי' ההתבוננות המוזכרת בספר התניא קדישא ריש פרק מ"א, איך שממה"מ הקב"ה, מניח העליונים והתחתונים ונצב עליו (על כאו"א מישראל) ומלא כל הארץ כבודו כו' וכו', וידוע שעוז וחדוה במקומו (יעויין חגיגה ה' ע"ב - ובס' עבודת הקדש להרה"ג הר"מ אבן גבאי חלק התכלית פרק נ"ז), הרי מתגברת עיי' התבוננות זו השמחה באדם, וככל שתתרבה שמחה של מצוה זו (מצוה לשון צוותא וחיבור לבורא עולם), הרי ע"פ הכלל דשמחה פורץ גדר, מתמעטים העניינים המנגדים ומגבילים את האדם הן בגשמיות והן ברוחניות, והרי אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה של מצוה, וכבר ידוע מ"ש המורה הגדול בידו החזקה הלכות יסודי התורה פרק ז' הלכה ד'. ומובן שבכל הני"ל אין סתירה לעבודת השי"ת כשדורשת לפעמים ענין של מרירות, וע"פ המבואר בתניא קדישא סוף פרק ד"ל ובאגרת התשובה שם פרק י"א.

חלק יא עמוד לד

ובמה שמפרט עניינים שגרמו לנמיכת רוח, הרי כבר מלתו אמורה בתניא בביאור מאמר בכ"י תקיעא מסטרא דא וחדוה תקיעא מסטרא דא, ומבאר שם איך שאין סתירה מזה לזה והעיקר שידיעת הני"ל אין זה אלא אמצעי בכדי לבוא אל המטרה לימוד התורה וקיום המצוות, והדרך לזה היא שזוהי דרך האמת ששואל אודותה, שיהיו חקוקים במוח זכרונו דברי רבנו הזקן בתניא ריש פרק מ"א, והנה ה' נצב עליו וכו' ומה טוב שילמוד בעל פה מהתחלת פרק זה עד לתיבת המלך (בעמוד ב') וזה צריך להביא שמחה בלב כל האדם, וכמבואר המשל בתניא ממלך גדול המתאכסן ודר אתו עמו בביתו הדיוט ושפל אנשים (תניא פרק ל"ג) ומובן גם כן שאכסניא ודירה זו הרי זה גם נתינת כח להתנהג מתאים לרצון המלך ורצונו, הרי מבואר בשו"ע לפרטי פרטים ואפילו בענייני הרשות הרי ישנו סימן שלם והוא בשו"ע או"ח סי' רל"א מיוסד על הענין דבכל דרכיך דעהו.

חלק יז עמוד רכו

מונע ייאוש

במענה על מכתבו מיו"ד לחדש אייר, בו מבקש תיקון על וכו', ואופן איך להלחם נגד זה בעתיד, היאוש תוקף אותו וכו'

והנה מבואר בכמה מקומות אשר היאוש הוא אחד התחבולות והדרכים של היצר הרע להפיל את האדם ברשתו, עיי' ההסברה שכיון שלא יהי' בידו לנצח היצה"ר, ח"ו, הרי אין תכלית ותועלת במלחמתו נגדו, ומובן שרעיון זה הוא אפיקורסות ר"ל היפך האמונה, אשר השי"ת הוא בורא כל העולם והאדם בכללו, ולית אתר פנוי מני' ואמר לו בתורתו הק' בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין, אלא שכל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו, וכבר ידוע פסק רז"ל אשר ח"ו לא זכה, הרי ר"ל יכולה להעשות לו סם מיתה (יומא ע"ב ב), לכן מוכרחת התפלה לפני אדון כל שהיא בקשת צרכי האדם, והצלת נפשו עאכו"כ, וכדי שתהי' התפלה מקובלת, צריכה להיות בטרה ובפירוש המלות עכ"פ,

ומה טוב לעתים קרובות ותכופות בנתינת קודם [התפלה] איזה פרוטות לצדקה, וכדו"ל עה"פ אני בצדק אחזה פניך, ויתנהג בכל הני"ל ויאמר לאחר התפלה של שחרית בכל יום השיעור תהלים כפי שנחלק התהלים לימי החדש, וכשיעשה את כל זה - אף כי כמנהג ישראל צ"ל בלי נדר - אזי לאט לאט

תקל עליו המלחמה ומעט מעט יגרש את היצה"ר מגבולו, ומהנכון הי' שילמוד בעל פה מהתחלת פרק מ"א בספר התניא עד התיבות כעומד לפני המלך (שם דף נ"ו ריש עמוד ב)...

חלק יא עמוד קג

מסייע לקבלת עול

מה שאמרתיו לו עכ"פ מקצת קבלת עול, כי לו הי' מרגיל את עצמו עכ"פ במקצת קביע הי' ספק אצלו בשיקול דעתו ואפילו על החלטותיו שאפשר שאינן נכונות, ושמה שנדמה לו אחרת הוא מפני כהודעת חז"ל שאדם קרוב לעצמו וכו' ובמילא קודם שהי' עושה צעד עוקצני או צעד הנוגע בענינים הכללים הי' מתייעץ עם מי שהוא אחר שאינו נוגע בדבר.

כפי שכבר הורגלתי, מוכרחני להעיר תיכף על אתר ולהבטיח (באווארענען) שאין כוונתי בזה לומר שבענין פלוני ופלוני הוא האשם בכל המאה אחוז ופב"פ צודק בכל המאה אחוז, ובכלל לא עדי"ז דן הנני במכתבי זה, אלא על ההנהגה הכללית. ובמלות אחרות אשר כשלומדים כל הענינים בספרי חסידות ובשיחות קדש מקבלים אותם בטוב, אבל כשבא לפועל תומי"י מחליטים ובהחלט גמור שכל האמור בספרים הנ"ל הוא בנוגע להזולת.

ובתור דוגמא ואסתפק רק בענין אחד שאם הי' נחקק במוחו הכתוב בשורות הראשונות דריש פרק מ"א בתניא (דף נ"ו עד סוף עמוד א'), ובאמת די ומספיק השורה וחצי האחרונות דעמוד זה, והנה הי' נצב עליו ומביט עליו ובוחר כליות ולב, הרי בטוחני שכל הדבורים החריפים... לא הי' אפילו קס"ד שידברם ופשיטא שלא הי' באים לפועל אפילו בביטויים הרבה פחות חריפים...

חלק יג עמוד ריג

מועיל לשמירת העיניים והלשון

במענה על מכתבו מר"ח הרחמים, בו מבקש להראותו שער התורה והיראה הדרך לשמירת עינים ולשון וכו'.

מובן שהנ"ל תלוי בכמה פרטים ותכונת נפש השואל, תנאי המקום וכו', ואף שנקודה התיכונה בכל זה הוא כפי האמור - בתניא קדישא ריש פרק מ"א לעורר היראה הטבעית וכו' להתבונן במחשבתו כו' הנה הי' נצב עליו כו' ומביט עליו ובוחר כליות ולב אם עובדו כראוי, עיי"ש, כמה אופנים ישנם וכמה דרכים ישנם בהנהגה לאחר זה, ויפרש ענינו לפני אנ"ש ידידו המכירים אותו והם יורוהו מיוסד על הנסיון בהמושפעים שלהם בכגון דא, וזמנא קגרים להצלחה באמור ע"פ המבואר בלקו"ת פי' ראה לב, ב שבחדש אלול המלך נמצא בשדה ומקבל את כל אלו הרוצים לקבל פניו בספ"י, כו' עיין שם.

חלק יג עמוד תלו

מסייע לא להתרשם מהסביבה

ובמ"ש אודות מה שנתרשם מהעניינים בסביבתו וכו', הרי כבר כתבתי חוות דעתי בזה, שהיסת הדעת מהתרשמות זו ע"י תקיעת מחשבתו במחשבה טובה היא העצה והסגולה בכגון דא, ותקל עליו עבודה זו באם יהי שגור אצלו בעל פה וחקוק בזכרונו מה שכתוב בתניא ריש פרק מ"א והנה ה' נצב עליו כו' עיין שם.

חלק יג עמוד תמב

מועיל נגד כעס וגאווה

במענה על מכתבו מט"ו סיון בו כותב אשר לפעמים סובל הוא ממדת הכעס.

הנה יחזור בעל פה בתניא ריש פרק מ"א מתחלת הפרק עד עמוד קי"ב שורה שניי תיבת לפני המלך, כן יבקש את המדריך שלו שיבאר לו כללות התוכן של אגרת הקדש סי' כ"ה וכשירגיש שמתחיל להתכעס, יחזור בעל פה את הנ"ל ויחשוב ע"ד תוכן האגרת הנ"ל, וכשיתרגל בזה הנה ילך מצבו הלך וטוב.

חלק טו עמוד ער

במ"ש אודות מדת הכעס והגאווה, - כמו בכל העניינים דרך התיקון בזה הוא צעד אחר צעד, וההתחלה להתעכב שלא להביע הכעס או הגאווה בדבור, שע"י מתמעטת ההתפשטות שבמדה וכנראה במוחש, וביחד עם זה גם להתבונן בעת התעוררות מדה מ"ש בתניא פרק מ"א בתחלתו, ומהנכון שיהיו שגורים דברים אלו בפיו ומה טוב שידע אותם גם בע"פ וכמבואר מהתחלת הפרק עד דף נ"ו ע"ב, ובפרט שידוע בכתבי האריז"ל אשר ע"י כעס נחלפת הנשמה, וראה בשיחת כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ ז"ע י"ט כסלו תרצ"ג ביאור מרז"ל כל הכועס כאילו כו'.

חלק יד עמוד תנט

מועיל להשליט המוח על הלב

במענה למכתבו מ"ט מני"א, בו כותב אשר חסר אצלו הענין דמוח שליט על הלב, מתרגש מכל דבר קטן וגדול וכו'.

והנה בכלל מצב הנ"ל הוא ע"י שהאמונה בהשגחה פרטית הוא רק באופן מקיף, כי כשנכנסת בפנימיות מובן שאין כל מקום להתרגשות וכמבואר באגה"ק סי' כ"ה.

ומהנכון שיהיו חקוקים בזכרונו הנאמר בהתחלת פרק מ"א בתניא (עד דף נ"ו ע"ב) תיבת לפני המלך, וכשירגיש שמתחיל להתרגש יתבונן בזה במחשבתו או גם יעבור עליהם בדבור.

חלק טו עמוד שנב

מסייע להתמדה בלימוד ולאי התפעלות מהמלעיגים

במענה למכתבו מכ"ז טבת, בו שואל מה לעשות בעזר להתמדה בתי"ת וכן בעזר כנגד המלעיגים וכו'. והנה כבר מלתו אמורה בראשית והתחלת כל הארבעה חלקי שוייע שויתי ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה וכו' מיד יגיע אליו היראה כו' ולא יתבייש כו'. עיין שם בטור ובשויע ריש סי' א' בהרמ"א ובשויע רבנו הזקן. ומהנכון בכדי לחזק פעולת ההתבוננות בהאמור, שילמוד עד שידע בעל פה התחלת ריש פרק מ"א אשר בספר תניא קדישא עד לדף נ"ו ע"ב תיבות לפני המלך.

חלק טו עמוד רסד

מועיל לכוונה בתפילה

מהי העצה לכוונה בתפלה.

ההתבוננות לפני התפלה עכ"פ איזה רגעים לפני מי הוא הולך להתפלל. ומהנכון שילמוד ג"כ בעל פה מהתחלת ריש פרק מ"א בתניא עד תיבת המלך (ע"ב), ולפני התפלה יחזור על זה בדבור או במחשבה בתוכן הדבר. וכן בימות החול קודם התפלה יפריש איזה פרוטות לצדקה.

חלק יז עמוד קיא

מזכך את הנשמה והגוף

במענה למכתבו מליל ו', בו שואל עצה בהנוגע לעניניו.

והנה בכלל עצה היעוצה בכגון דא הוא הענין דשויתי ה' לנגדי תמיד, אשר מקרא מלא הוא בכתוב ולא עוד אלא שרבנו הרמ"א פוסק אחרון בישראל התחיל בזה כל הדי' חלקי שוייע להורות אשר זוהי התחלה ויסוד קיום התורה. וילמוד בתניא קדישא ריש פרק מ"א מהתחלתו עד לעמוד ב' תיבת המלך, ומזמן לזמן בשבתו בביתו וגם בלכתו בדרך יחזור בעל פה את הנ"ל אם בדבור או עכ"פ במחשבה, וכשירגיל את עצמו בהרעיון אשר הנה ה' נצב עליו כו' כמבואר בתניא שם, הרי זה בדרך ממילא מזכך לא רק את הנשמה אלא גם את הגוף...

חלק יז עמוד קטו

עוזר להסיר פחדים

במ"ש אודות פחדים.

מהנכון שיבדקו את התפילין שלו, וכן ילמוד בעל פה פרק מ"א בתניא קדישא מהתחלת הפרק עד לתיבת המלך בעמוד ב' ויחזור ע"ז במחשבה או גם בדבור.

חלק יז עמוד שלא

עצה לשמירת הדיבור ולמדת הבטחון

בהנוגע לשמירת הדיבור, וחזוק במדת הבטחון - עצה משותפת לשניהם, היא ההתבוננות איך שהי נצב עליו ובוהן כליותיו ולבו וכו' כמבואר בספר תניא קדישא פרק מ"א, ומהנכון אשר ידע בעל פה, מהתחלת הפרק עד לעמוד שני תיבת המלך. ומזמן לזמן יחזור על זה.

חלק יח עמוד קכא

ממעט הדאגות עד שמבטלים לגמרי

במענה למכתבו מבי טבת, בו כותב אודות התפלה שלו ומצב רוחו הקשור בזה, ואיך שזה פועל צמצום הפרנסה שלו וכו'.

והנה שמענו איזה פעמים סיפור מכ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבגי"מ זי"ע, דמנהג חסידים הראשונים, שהיו מחלקים התפלה לכמה חלקים, ז.א. שבכל פעם ופעם היו כמובן מתפללים כל התפלה, אלא שההתבוננות בעניינים ובכוונות פירוש המלות או ההסבר בהם, היו מחלקים לכמה ימים באופן שבמשך כשבוע ושבועים היו גומרים פירוש המלות פעם אחת ואחר כך חוזר חלילה, ולכן גם הוא יעשה באופן הנ"ל, ובמצבו הנה יסדר אשר בימות החול יהי זמן תפלתו בבקר לערך שתי שעות מתחלתה ועד סופה.

במ"ש אשר לפעמים שונה וכופל תיבה אחת. - העצה היעוצה לזה הוא להתפלל מבפנים הסידור, ובלא"ה נכון הדבר, ועצה לכמה עניינים.

תקותי שבכל יום חול קודם תפלת השחר מפריש איזו פרוטות לצדקה, וכן אשר אחרי התפלה וגם בש"ק ויום טוב שומר על השיעור תהלים חדשי - כמו שנחלק התהלים לימי החדש - לאומרו, ומהנכון אשר יבדקו את התפילין שלו וכן את המזוזות בדירתו, שתהיינה כולן כשרות כדין.

כן מהנכון אשר ילמוד בעל פה בספר תניא קדישא מהתחלת פרק מ"א עד לעמוד ב' תיבת המלך, וכשיתבונן בתוכן הענין אשר הי נצב עליו, והוא עצם הטוב, והבטיח אשר הבא לטהר מסייעין אותו, והאדם כאשר מקדש עצמו מעט למטה מקדשין אותו הרבה מלמעלה, בטח שהדאגות תתמעטנה ותופחתנה עד שתתבטלנה כליל, והרי נצטווינו לעבוד השי"ת בשמחה ובטוב לבב דוקא כמבואר בכ"כ מקומות.

חלק יח עמוד קכו

מועיל לעבודה פנימית

במענה למכתבו מטי אדר, בו שואל במה להתחיל בהנוגע להנהגה פנימית.

בכלל בעניינים כאלו צריך לפרש שיחתו ושאלתו לפני המשפיע דא"ח שלו והוא יורהו,

ובכללות יהי חקוק במוחו ההתבוננות הכתובה בתניא ריש פרק מ"א, איך שהי נצב עליו ובוהן

כליותיו ולבו וכו' וכן הענין המבואר בקונטרס העבודה בהכרח עבודה פנימית ופרטית, ועוד ועיקר לשמור על סדרי הישיבה בנגלה וחסידות וזמן התפלה, וכן בהנוגע לבריאות הגוף, שעל ידי זה מסתגלים לסדר בחיי היום יומים וקל ביותר שגם בעבודת ה' יהי בסדר מסודר, שזוהי דרישת עבודה פנימית דוקא.

חלק יט עמוד רטז

מועיל להנצל ממחשבות רעות

במענה למכתבו מועשייק עם הפייני שיקרא בעת רצון על הציון הקי של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבגי"מ זי"ע. בו שואל איך אפשר להנצל ממחשבות רעות.

והנה כבר מלתו אמורה בראשית והתחלת כל הארבעה חלקי שוי"ע שויתי ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה וכו' מיד יגיע אליו היראה וכו' עיין שם בטור ובשו"ע ריש סי' א' בהרמ"א ובשו"ע רבנו הזקן,

ומהנכון בכדי לחזק פעולת ההתבוננות בהאמור שילמוד עד שידע בעל פה התחלת ריש פרק מא' אשר בספר תניא קדישא עד לדף נ"ז ע"ב תיבות לפני המלך.

חלק טז עמוד רסג

מסייע לעשיית תשובה

במענה למכתבו מיום הראשון דסליחות, בו כותב אודות הרצון לעשות תשובה, ואיך להביא לפועל, והרי כמה ענינים ישנם שמבלבלים.

ויתבונן היטב הדק היטב במ"ש רבנו הזקן [בעל התניא - פוסק בנסתר דתורה - והשו"ע - פוסק בנגלה דתורה] - בספרו תניא קדישא ריש פרק מא', ומה טוב שילמוד בעל פה מהתחלת שמים עליכם הפרק עד לעמוד שני, תיבת המלך, וידוע דרז"ל הלואי שיהי מורא כמורא בשר ודם (שם בתניא דף נ"ז ע"א)

חלק כ עמוד ג